

Dependence of international legal relations on the compliance with generally recognized moral and ethical principles

Volodymyr Lobach

Abstract. *The paper examines the dependence of international legal relations on adherence to universally recognized moral and ethical principles. It highlights the critical role of morality in sustaining civilized societies and international law, using the Russia-Ukraine conflict as a case study. The study emphasizes that disregard for moral principles and divine laws undermines global justice and peace, advocating for a harmonious alignment with universal ethical standards to foster sustainable global development.*

Keywords: *Law of God, international legal relational, morality, ethics.*

Залежність міжнародних правовідносин від дотримання загальновизнаних морально-етичних принципів

Володимир Лобач

Анотація. *Дослідження аналізує залежність міжнародних правовідносин від дотримання загальновизнаних морально-етичних принципів. Підкреслюється ключова роль моральності в існуванні цивілізованих суспільств та міжнародного права на прикладі російсько-українського конфлікту. Наголошується, що нехтування моральними принципами та Божими законами підриває справедливість і мир, а гармонія з етичними стандартами сприяє сталому розвитку.*

Ключові слова: *Закон Божий, міжнародні правовідносини, мораль, етика.*

Для значної більшості людей три великих питання: "Звідкіля ми прийшли?", "Чому ми тут?" і "Куди ми йдемо?" - залишаються без відповіді до теперішнього часу. Коли ж обговорюються питання душі, смерті та потустороннього, великих причин існування, багато хто думає, що вони знають не менше інших і мають рівне право на вираз особистої думки, хоча вони, можливо, не приділяли певного часу до вивчення цих питань.

Висока моральність завжди була не тільки основою духовної істинної релігії, але й відмінною рисою цивілізованого суспільства, руйнування моральних стандартів якого завжди спричиняло виникненню кризових ситуацій і навіть самознищення. Досить при цьому згадати допотопний світ, який загинув через велику розбещеність людей на землі, й усі бажання їхніх сердець повсякчасно було спрямовано лише на зло.

Історія людства неодноразово підтверджувала, що моральність – основа життя на Землі. Від неї залежить добробут і щастя людей. Від екології душі

залежить екологія природи; дотримання Божого Закону неминуче пов'язане з дотриманням громадянських та державних законів.

Спочатку Божій Закон складався переважно з двох взаємопов'язаних заповідей: "Любитимеш Господа, Бога свого, усім серцем своїм, і всією своєю душею, і всім своїм розумом, і всією своєю силою". Це перша заповідь. І друга, подібна до неї: "любитимеш свого ближнього, як самого себе!"

Потім Богом людству був даний Свій Закон, який ще називається "Декалогом" (Десять Заповідей). Серед яких: "Не вбиватимеш!", "Не крастимеш!", "Не даватимеш неправдивого свідчення!".

На теперішній час людство стало свідком та безпосереднім учасником розв'язаною росією проти суверенної України, небувалої, жорстокої, із застосуванням найсучасної зброї, особливо проти мирного населення, повномасштабної війни. Весь цивілізований світ став свідком втратою агресивною росією моральних християнських цінностей через порушення Божого Закону та демонстративного нехтування міжнародного законодавства.

У травні 2025 року був обраний на Ватиканський престол Папа Римський Лев XIV. У своїх промовах ним однозначно було проголошено, що росія є агресором, яка веде імперіалістичну загарбницьку війну. Мученицькій Україні потрібен довготривалий справедливий мир. Таким чином, Папа Римський Лев XIV підтверджує не тільки за міжнародним, але й моральним цивілізованим правом України, як жертвою агресії, відстоювати свій суверенітет.

Звертає на себе увагу написаний відкритий лист експрезидента Польщі Леха Валенси до Дональда Трампа, в якому він наголошує, що військова та фінансова підтримка ніколи не може порівнятися з життями, втраченими в боротьбі України за свободу, яка також захищає Європу та вільний світ. Життя людини не виміряти у грошах. Вдячність тим, хто жертвує своєю кров'ю і свободою... Закликаємо Сполучені Штати виконати гарантії, які вони надали разом із Великою Британією в Будапештському меморандумі 1994 року, в якому прямо було записано зобов'язання захищати непорушність кордонів України в обмін на повернення нею своїх запасів ядерної зброї. Ці обіцянки були безумовними – ніде не написано, що ця підтримка має вважатися фінансовою угодою (!).

Відтак, Лех Валенса довів у своєму відкритому листі, що не можна у так званому "військовому конфлікті" розглядати в одній площині агресора та потерпілу сторону, і тим більше, не враховувати її суверенних прав.

Збройна військова агресія росії проти України відбулася у 2014 році, а її повномасштабна фаза – з лютого 2022 року. У переговорному процесі, що відбувається за участю Сполучених Штатів, з метою досягнення перемир'я з двостороннім припиненням вогню, застосовується словосполучення "довготривалий справедливий мир". Напевно, Американська сторона під цим

розуміє, локальний конфлікт, хоча у цій повномасштабній війні безпосередньо (Іран, Корея, Білорусь) та побічно приймають участь значна кількість інших країн світу. У її припиненні зацікавлена переважна більшість країн з демократично спрямованим курсом розвитку. Ця "безглузда" війна є значною перешкодою для подальшого еволюційного розвитку земної цивілізації, а також становить загрозу її існуванню. Таким чином, більш доцільно застосовувати термін "справедливий мир", яке відноситься до розуміння його як до світового загальнолюдського поняття.

Ми можемо спостерігати як під час війни змінюється у гіршу сторону самосвідомість людська, коли жорстокість, грубість та невігластво є розсадниками хаосу, мислення змінюється, логіка зникає і чесність руйнується. Під час підготовки до переговорів щодо припинення вогню між сторонами – росією та Україною, за сприяння та посередництвом адміністрації Дональда Трампа, продовжуються посиленні ракетні обстріли російською воєнщиною цивільних об'єктів, мирного населення – Кривого Рогу, Чернігова, Києва та інших міст України. Реакцією Дональда Трампа була заява, що путін робить "помилку". Трохи згодом, 19 травня, Трамп заявив, що йому не сподобалися висловлення, які допустив Володимир Зеленський у його перемовинах з ним. Путін, після розмови із Трампом неоднозначно заявив: "росія – за перемир'я, але є свої але", що є "першопричини" війни, які росія в минулому визначила як прагнення України до тісніших зв'язків з Європою (!).

Отже, який може бути зроблений прогноз щодо подальшої долі земної цивілізації. Прогноз невтішний. Генеральний секретар ООН Антоніу Гутеррош під час конференції в Берліні, як передає Sky News, зробив заяву щодо мирного врегулювання війни в Україні. Він зазначив, що мир має бути досягнутий із повагою до територіальної цілісності України. Нездатність досягти справедливого миру підірве міжнародне право і спричинить хаос у всьому світі.

Становлення демократичного устрою у другій половині XX століття у переважній частині країн Заходу відбулося завдяки закономірним суспільним еволюційним процесам. У демократичних країнах права і свободи людини, можливості реалізувати свої потенційні та вдосконалені здібності є пріоритетними. Міждержавні відносини будуються на засадах гуманізму, рівноправності та взаємної вигоди.

Демократичні країни Заходу, у деякій мірі і Китай, усвідомлюють, що краще для сталого розвитку їх економіки мати мирні добросусідські відносини з іншими країнами світу.

У нинішній росії суспільний устрій аж ніяк не може вважатися демократичним. Нинішній її військово-політичний режим має за мету не забезпечення соціальних та культурних потреб населення, а як найбільше

наростити військову міць за рахунок занедбання соціальних економічних програм, нещадної експлуатації природних ресурсів та її експорт країнам світу, задоволення власних імперіалістичних амбіцій. Провладна російська еліта не допускає, що інші країни світу, зокрема Україна, можуть обрати інший демократично спрямований шлях розвитку.

Наразі військово-політичний режим російської федерації, ігноруючи намагання Сполучених Штатів Америки, країн Європейського Союзу припинити військові дії, досягнути миру шляхом переговорів, залишаються безрезультатними.

Це свідчить, що росія висувачи перед Україною неприйнятні вимоги, не тільки має далекосяжні наміри знищити її державність, продовжити подальше захоплення території, але й зламати встановлені після Другої світової війни існуючі у світі правові міжнародні відносини. Російська федерація шантажує світову спільноту можливістю застосуванням нею ядерної зброї та вчинити агресію проти країн НАТО.

Дональд Трамп у перемовинах з путіним погоджується з його "справедливими" передумовами, що країни Європи, мають відмовити Україні щодо можливості її вступу до військово-політичної Організації – Північноатлантичного договору.

Термін "справедливість", у даному випадку, має визначати не вузько-імперіалістичні, а загальнолюдські інтереси. Справедливість має відображати сутність подій, а отже – загально-людську істину в її глобальному розумінні.

Лідери провідних країн на теперішньому етапі еволюційного розвитку світової цивілізації мають перейматися не тільки суцього національними економічними інтересами, але й, понад усе, сприяти вирішенню світових проблем заради встановлення миру та досягнення Загального Блага на Землі.

Іноді лідерам держав світу не вистачає відчуття гармонії буття, розуміння відповідальності перед Всевишнім за свої дії, що їм не дано право свавільно вершити долями людей у своїх країнах, а тим більше, у світі.

Загально прийняті світовою спільнотою морально-етичні принципи у певній мірі відповідають єдиним Законам Всесвіту. Кожна людина, національна та світова спільнота має свободу волі на шляху свого еволюційного розвитку. Навіть коли окрема людина та нація не хоче йти цим шляхом – то це теж її право. Але, вони не мають ніякого права перешкоджати іншим вільним націям у їхньому виборі.

Разом з цим у Космосі діє Закон причин і наслідків, який велить, що ніхто не може бути позбавлений здійснених ними злодіянь чи проступків, поки самими особистостями не будуть вичерпані їх наслідки. При позитивних гармонійних діях людину, націю та світову спільноту очікує небувалий розквіт у всіх сферах її життєдіяльності.

Корінним поняттям, що впливає на свідомість людини, є наукова модель утворення Світу. Те спрощене уявлення про творця Всесвіту, очевидно, не може задовольнити сучасну людину.

Загально відомі вчені із світовим ім'ям – А. Енштейн, Тейяр де Шарден, К. Ціолковський, О. Чижевський, П. Флоренський, М. Козирев, В. Вернадський та багато інших у своїх дослідженнях стверджують, що Всесвіт є багатовимірним, який впливає своєю енергоінформаційною складовою на людину, суспільства та в цілому на формування земної цивілізації. Жива речовина планети розглядається ними як невід'ємна органічна частина планетарного і космічного світу.

Наукові холистичні підходи демонструють можливість використання ідей філософії, які вважають існування "цілого" основною рисою світу. Вони розглядають всі об'єкти як цілісні, які є чимось більшими, ніж сумою своїх частин і зв'язками між ними. Ціле і частини впливають одне на одне. Ціле має низку якостей, незведених до якостей частин, і ці якості виступають як активний фактор, який має власну енергію, силу для впливу на частини і зовнішній світ. [1, с. 29]

Синергетичний підхід здійснює синтез ідей термодинамики неравновісних процесів і синергетики з стародавніми уявленнями про життєву енергію. В його межах життєва енергія (прана) з'єднується не з енергією організму, а з упорядкованістю (негентропією) поведінкових процесів, що підвищує адаптивні можливості організму, які характеризуються зростанням життєвих сил і проявом незвичайних резервних можливостей людини. [1, с. 29]

Жива речовина (білкові структури) не могли виникнути на Землі результаті випадкового перебору і з'єднання різних хімічних елементів із таблиці Менделєєва. Математично доведено, що для "випадкового" виникнення тільки однієї молекули ДНК при швидкості 100 комбінацій у секунду, необхідно 10^{112} секунд, а сонячна система існує приблизно 10^{24} секунд. [2, с. 70]

Видатний французький мислитель і антрополог Тейяр де Шарден писав, що "... виникнення життя не носить випадкового характеру: це результат неминучого процесу, зліт духу, увінчаного появою людини".

Ці думки співзвучні ідеям В. Вернадського про шляхи зародження ноосфери і висновкам В. Пушкіна про те, що "... позамолекулярний компонент життя і біологічні поля здійснюють формуючий вплив на молекулярні процеси".

Наведені у сукупності з іншими науковими дослідженнями дозволяють стверджувати, що життя, що зародилося одного разу у Космосі через ланцюг послідовних біфуркацій, була розсіяна по всьому космічному простору не у виді молекулярних спор, а у виді енергоінформаційних польових структур. Функціонування цих польових структур таке, що органічні молекули виникають і формуються скрізь, де маються для цього необхідні умови. [2, с. 68]

Завдяки появі творчої та інтелектуальної форми розуму виникло суспільство як сукупність індивідів, особистостей здібних до спільної праці, до кооперації, до спільного духовного життя.

Планета Земля і все, що на ній було у минулому, відбувається тепер і буде відбуватися у майбутньому – суть часткового прояву єдиного, загального

процесу самоорганізації матерії, що підпорядковуються єдиній системі законів, що діють у Всесвіті – інформаційній матриці (програмі) розвитку Універсуму.

Глибока істина полягає у висловленні А. Трина із книги "В гармонії з безмежним": "Бог є дух безмежного миру, і в ту мить, коли ми в гармонії з ним, в нас входить потік миру, бо мир є гармонія". [2, с. 72]

Отже, на основі наукових досягнень можемо стверджувати, що Творець Всесвіту – **Абсолют, яким визначено єдиний всеосяжний енергоінформаційний вплив на еволюційний гармонійний розвиток всіх рівнів проявленої одухотвореної матерії, всіх форм біологічного і людського суспільного життя у всеосяжному Бутті під проводом Вселенського Розуму.**

Учений світ Європи і Америки, навіть не беручи до уваги східні країни, вже давно визнали існування Вищого Творця всього Буття, якого ми називаємо Богом, і наявність духовного (Тонкого, енергетичного) Світу. У багатьох резолюціях Міжнародних Форумів записано "... визнати існування Бога як науковий факт. Бог – це Сутність височайшої духовності, Свідомості і Розуму у вигляді багатовимірного енергоінформаційного поля, об'єднуючого Собойо весь Всесвіт, весь Космос і все сутнє у ньому!"

Керівники держав, де панує християнська віра, в офіційних документах і публічних виступах закликають на допомогу Бога у внутрішніх та міжнародних справах. "З нами Бог – так починають свої виступи президенти США і завершують: "З Божію допомогою" ... [2, с. 40]

Завдяки Ієрархії Світла були утворені та утворюються галактики й сонячні системи, в кожній з яких існують планети, в яких зароджується та еволюціонують різноманітні форми розумного життя. На нашій планеті Земля активно функціонує та розвивається людська цивілізація. Учителя людства активно впливали на її розвиток шляхом впровадження світових релігійних Вчень, з яких найбільш масового явища набуло християнське вчення. Слід визнати, що далеко не все людство усвідомило заповіді змісту і духу християнського вчення. Дистанція жити за взірцем Ісуса Христа та світським життям є досить значною.

Наука і науковці є основною рушійною силою еволюційного розвитку земної цивілізації. Наукові установи повинні бути спрямовані не тільки для набуття молоддю вищої наукової кваліфікації та професіоналізму, а в першу чергу мають бути школою духовного становлення людини: відмови нею від всього низовинного, порочного; виховання екології душі, екології думок і бажань; бережливого відношення до людей, тварин і Природи в цілому. Людина сама по собі є унікальним космічним явищем і метою існування будь-якої держави, а не засобом для збереження і забезпечення влади. [2, с. 40]

Відтак, основною метою світової спільноти має бути сприяння вдосконаленню людини (шляхом виховання її духовності, космічної свідомості та здібностей до

синтетичного та інших видів мислення), та життя, гармонійному розвитку світової людської цивілізації і земного творіння. Космічна свідомість передбачає пізнання всеосяжної Істини Вселенського буття та людського життя в гармонії з їх Законами та встановленими морально-етичними принципами принаймні відповідно до тих стандартів, які усвідомлені на Землі світовою спільнотою.

Ієрархією Світла Сонячної Системи на нинішньому етапі еволюційного розвитку земної цивілізації через родину Реріхів надано людству Вчення Жива Етика, яке надає можливість розширити свідомість людини у її прагненні до досконалості як особистої так і у всіх світових суспільних міжнародних відносинах.

Список використаних джерел

1. Ханцеверов Ф. Р. Научные основы энергоинформационных взаимодействий в природе и обществе. Материалы Международного конгресса "ИнтерЭНИО-97". Крымская Академия гуманитарных наук, Евпатория, 1997. – 268 с.
2. Швебс Г. І. Одесский национальный университет им. В. Мечникова. Ассоциация эниологов Украины. Материалы Международного конгресса "ЭНИОЛОГИЯ XXI века". Одесса, 10-15 сентября 2001. – 220 с.